

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 5. De Notitiâ suæ Ruinositatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

tus, tua potentia, tua fortitudo, tua sapientia, tuum consilium, tuum iudicium, tuum adiutorium, tua gloria, & laus, & gloriatio, & exaltatio, & gratiarum actio. Et ad meam quidem substantiam pertinet nihil: quod revera ex memetipso sum: nec non universa Vanitas Vanitatum: ac etiam infirmitas: & confusio faciei, & contemptio, & damnatio, atque perditio: insuperque in damnatione derelicto, & sepultura, & oblivio aeterna: Verumtamen tu Domine operi manuum tuarum porriges dextram: & misereberis mei tu, qui omnia potes, qui omnia scis, qui omnia bona vis, qui omnia es, qui omnia que salutis mee sunt, largiris. Tibi ergo gloria, mihi autem miseria, sed & miseratio tua, in Aeternum.

EXERCITIUM V.

De Notitia sua Ruinositatis.

1. **S**tatue te, coram te, & descende in abyssalem profunditatem ruinositatis tuæ, tendentiæque præcipitatissimæ in ruinam, in mortem, etiam secundam, in nihilum, in non esse, & in malè esse.
2. Est enim infelicissimæ hominis nihilitati parum: quòd ad omne Bonum sit ex se prorsus impotentissima: quodque in Bono stare firmiter, vel ad momentum momenti, sit insufficientissima, habet insuper hoc in Naturâ, Essentiâque suâ; quòd p'enniter, & incessabiliter, & invincibiliter, ad ruinam, perditionemque præcipitatissima sit, & supra omnem modum festinanter tendens, atque ruens.
3. Si molare saxum, aut grandis massa plumbea, aut ingens mons in sublimè efferretur, inibi-
que

DRUR
ICKI
: 1801
II
V

que magnâ quadam Virtute pendens sustineretur, haud dubie, sive molaris, sive plumbum, sive mons, toto suæ entitatis pondere tenderet, rueretque, quantum in se, & ex se, in profundum deorsum: tali, atque millies multo majori ponderositate Naturæ, & Essentiæ suæ, humana massa, omni instanti, esto Divinæ omnipotentia Virtute sustentata, etiam dum sustentatur, tendit in sui ipsius perditionem, tam physicam, quàm moralem: seu, in non esse, tam Naturæ, quàm moris, aut Gratia.

4. Nullum arcu emissum jaculum, nullus globus tormento quovis ejectus, non ipse sol incogitabili quamvis celeritate gyratus. tantâ præcipatione ad suum festinat terminum: quanta præcipationis festinatione ruit humana miseria, omni momento suo, ad desitionem, perditionemque sui. Cursum enim solis quamvis rapidissimum, metimur horis, annis, & seculis: sed humana in desitionem festinatio, ipsis momentis brevior, hoc est, velocior est: neque eget momentorum moris, ut duret, aut non duret.

5. Videatur sibi quomodolibet stare miser Homo, neque solum stare, sed altiùs quoque ascendere, ac sese robustiùs firmare: heu! tum demùm maximè multiplicatâ & adauctâ præcipatione, ruit in præceps, evolatque in ruinam. Quis robustiùs stare sibi videbatur illo, qui dicebat in abundantia suâ; non movebor in æternum: at ecce ad tantillam amotionem à se manus Divinæ conservatricis, subito factus est conturbatus, & in præceps, profundumque lapsus. An non robustus sibi stabat, qui dicere non dubitabat in corde suo *in cælum conscendam, super astra DEI,*

*Isaie 14. 14.
& 15.*

*exalt
lateri
nubi
sus,
firma
quam
dexte
etus a*

6
*sic in
quam
grave*

7
*ut qui
mih
ruere
dem i
suæ V
in ruin
labore
tus e
efficer*

8.
*quides
ex ne
ditio.*

*Viv
fi
ceps, &
stimulu
potest,
quam a*

exal

exaltabo solium meum, sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis: Ascendam super altitudinem nubium: similis ero Altissimo. Atqui ille gloriosus, ille sublimis, ille Altissimo suppar, ille in solio firmato residens, ac latera Aquilonis preans: tanquam fulgur in tartara decedit, totâ Divinitatis dexterâ percussus: toto sui nihili pondere detractus ad infernum, ad profundum lacu.

6. Sic, sic ruimus, sic ruere paratissimi sumus, sic in ruinam præcipientes volamus: nullâ magis, quàm propriæ Naturæ, Essentiæque ineluctabili gravedine, atque ponderatione.

7. Ut quid ergo præsumam, ut quid confidam, ut quid altum sapiam, aut spirabo? quando ita mihi proprium, ita essenziale, ita necessarium est ruere in præceps ex ipso me; ut Deus, possit quidem ille facere omnipotentis dexteræ, gratiæque suæ Virtute, ne corruam; at verò ne ruam, ne in ruinam festinem, ne in præceps ire toto me ad laborem, hoc, neutiquam toto se, quantusquantus est DEUS, totaque omnipotentia ipsius, efficere non possit.

8. Ergo homo, noli altum sapere, sed time: & Rom. II. 20. quidem à temetipso solo, quàm maximè time: ex nemine enim alio, nisi ex temetipso tua perditio.

P R A X I S.

Vivit Dominus, & vivit magna Virtus ejus: quia sine Deo, nihil mihi ego sum, nisi dux in præceps, & pondus in malum, manuductor in ruinam, & stimulus ad perditionem. Non est, nec esse ullatenus potest, ullum penitus auxilium mihi in me, ad quidquam aliud; nisi ad solam, & ad omnem perniciem, deso-

DRUR
ICKI
: 1300
II
V

desolationem, destructionem, vastitatem, confusionem, annihilationem. Tu Domine solus es Deus meus, solus virus, & sustentatio mea, solus fortitudo mea, & laus mea. Ex te sum, quidquid sum: in te sum, ubicunque sum: tibi sum, cuicunque sum: ex me autem, & ex omni quantacunque Creatura, omnino sum perditio, omnino ruina, omnino exitium, omnino nihil sum. Ergo Domine DEUS meus, in Te solo fiducia, & firmamentum meum, & cornu salutis meae in quo omnia firma, sunt infirma: omnia verò infirma sunt firma: quia tu solus omne robur nostrum in infirmitate perficis: & tu solus vocas ea quae non sunt, tanquam ea quae sunt: & tibi soli subest cum volueris posse omnia, non solum per Te omnipotentissimum, sed etiam per me impotentissimum.

EXERCITIUM VI.

De Notitia sua Imperfectionis.

1. **S**Tatue te, coram te, & descende in abyssalem imperfectionem defectuositatemque tuam.
2. Et quis mihi porrigat dexteram, quâ deductus subintrem hoc mare, & ad profunda ejus, descendam, & intelligam quid desit mihi perfectionis, aut quid insit mihi imperfectionis?
3. In compendio habebis, ô talium scrutator homo universa: si te nihil esse cognoveris, & si tuum nihilum perscrutatus fueris. Quid enim nihilo imperfectionis non inest? aut quid perfectionis inest, si plane, & verè, prout quidem Homo verissimè, & planissimè, nihil est.
4. Noli ô homo velle conferre te cum DEO qui cum sit abyssus perfectionum, abyssalisque perfectio, in nullam comparationem tecum ve-